

- Com organitzem la memòria de forma que els programes d'usuari i el sistema operatiu la puguin compartir?

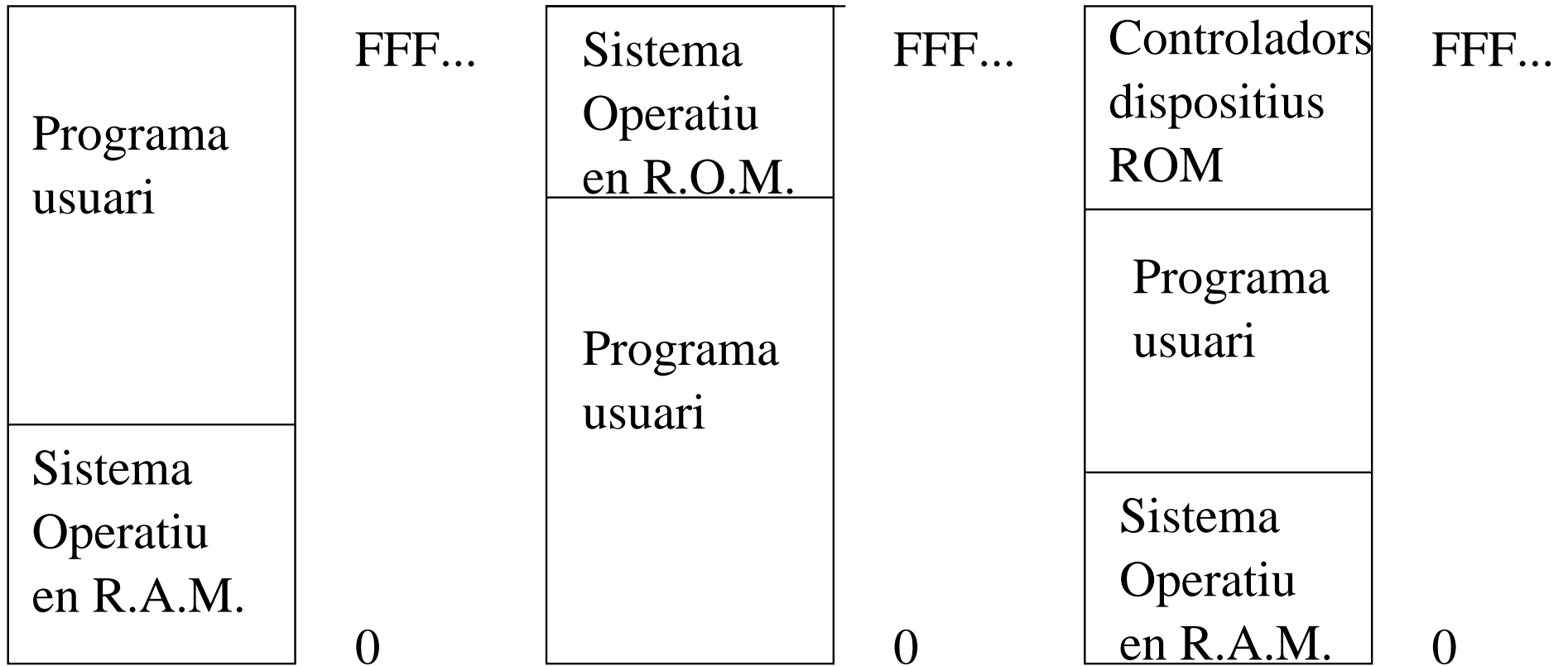
- Com organitzem la memòria de forma que els programes d'usuari i el sistema operatiu la puguin compartir?
- Com es protegeixen els diferents àmbits?

- Com organitzem la memòria de forma que els programes d'usuari i el sistema operatiu la puguin compartir?
- Com es protegeixen els diferents àmbits?
- Com vinculem les adreces amb el programa un cop sabem on han de residir?

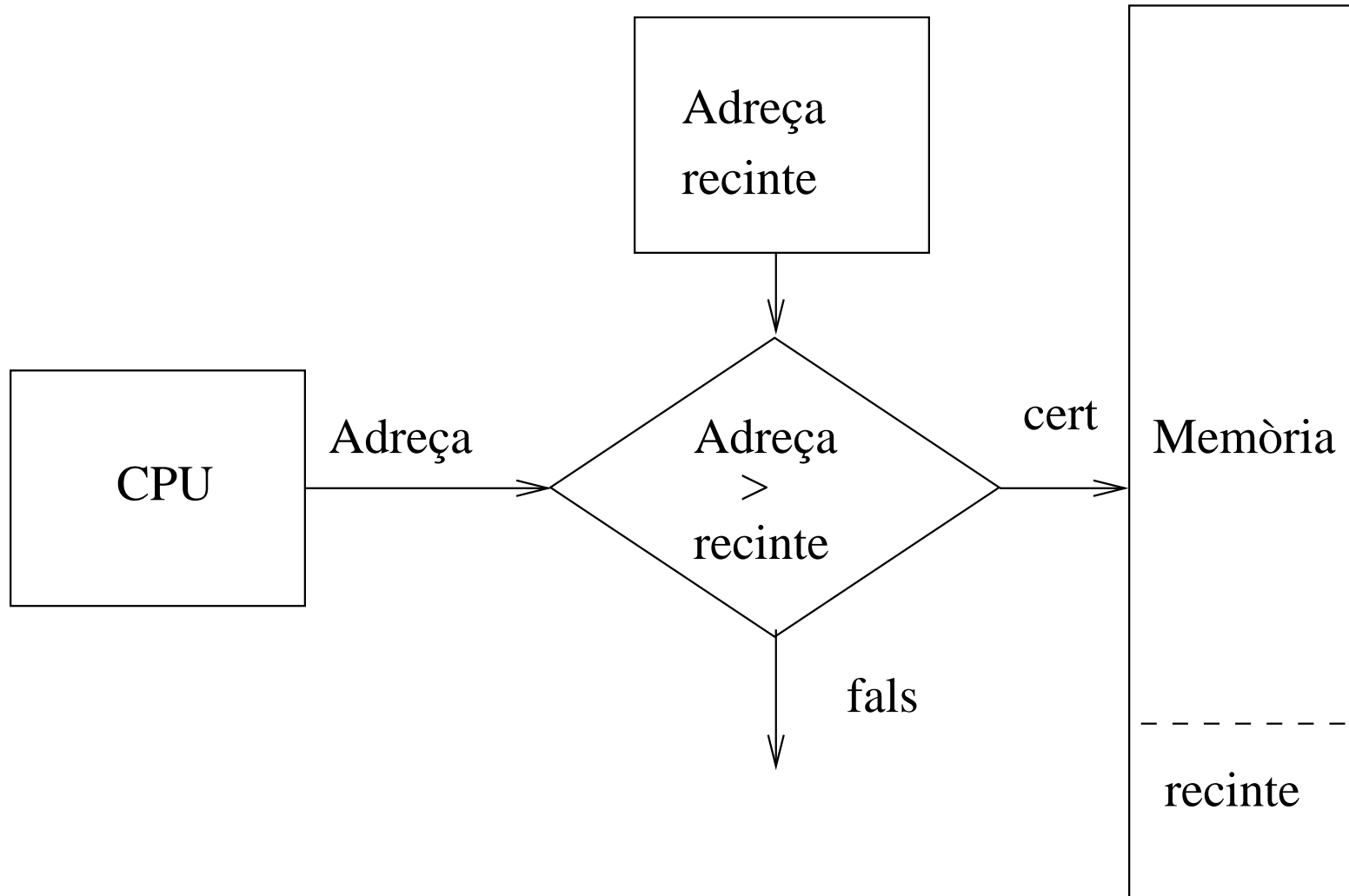
- Com organitzem la memòria de forma que els programes d'usuari i el sistema operatiu la puguin compartir?
- Com es protegeixen els diferents àmbits?
- Com vinculem les adreces amb el programa un cop sabem on han de residir?
- Què fem si tot no cap a la memòria principal?

- Com organitzem la memòria de forma que els programes d'usuari i el sistema operatiu la puguin compartir?
- Com es protegeixen els diferents àmbits?
- Com vinculem les adreces amb el programa un cop sabem on han de residir?
- Què fem si tot no cap a la memòria principal?
- Què fem si un programa és més llarg que no cap a la memòria principal?

Monoprogramació (I)

Protecció de hardware mitjançant un registre de recinte.

Monoprogramació (III). Ubicació dinàmica

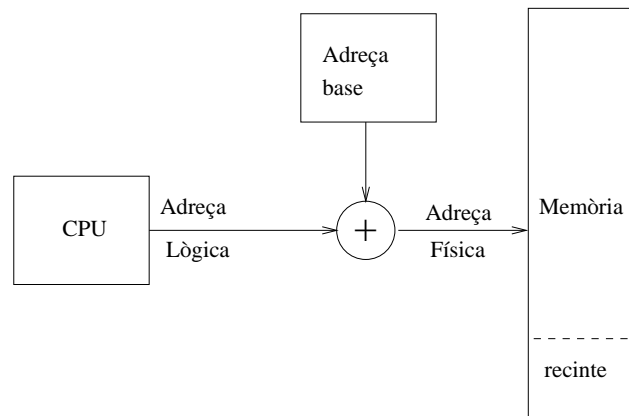
- La càrrega de programes d'usuari s'hauria de fer a partir de l'adreça del recinte.

Monoprogramació (III). Ubicació dinàmica

- La càrrega de programes d'usuari s'hauria de fer a partir de l'adreça del recinte.
- El compilador genera codi reubicable. El muntador i el servei que carrega el programa genera la ubicació definitiva.

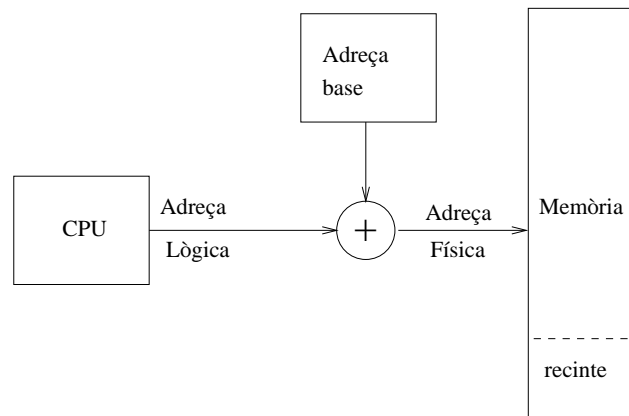
Monoprogramació (III). Ubicació dinàmica

- La càrrega de programes d'usuari s'hauria de fer a partir de l'adreça del recinte.
- El compilador genera codi reubicable. El muntador i el servei que carrega el programa genera la ubicació definitiva.
- En la execució d'un programa l'adreça de recinte no pot variar. Si el sistema operatiu vol afegir més codi per què així ho demana l'usuari, poden haver problemes. Una forma de solucionar-ho és mitjançant la **reubicació dinàmica**

Monoprogramació (III). Ubicació dinàmica

- La càrrega de programes d'usuari s'hauria de fer a partir de l'adreça del recinte.
- El compilador genera codi reubicable. El muntador i el servei que carrega el programa genera la ubicació definitiva.
- En la execució d'un programa l'adreça de recinte no pot variar. Si el sistema operatiu vol afegir més codi per què així ho demana l'usuari, poden haver problemes. Una forma de solucionar-ho és mitjançant la **reubicació dinàmica**

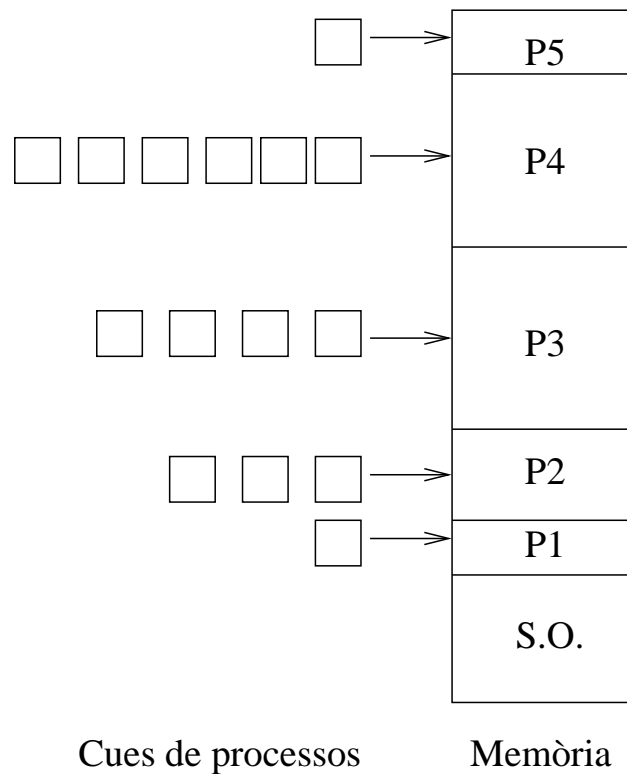
- Ara es pot canviar el registre en temps d'execució però cal moure el programa.

Multiprogramació. Particions fixes

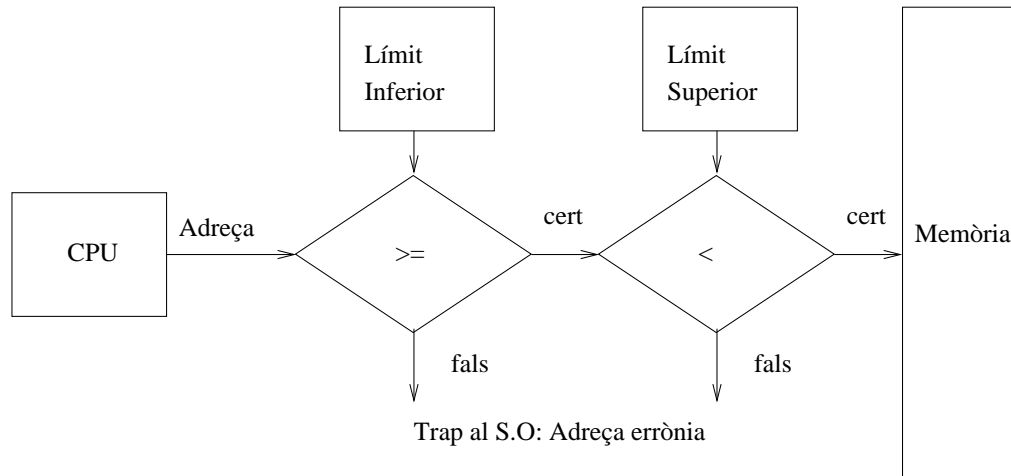
- Es divideix la memòria en n particions probablement desiguals.

Multiprogramació. Particions fixes

- Es divideix la memòria en n particions probablement desiguals.
- La planificació de processos haurà de tenir en compte si el procés cap en una partició donada.

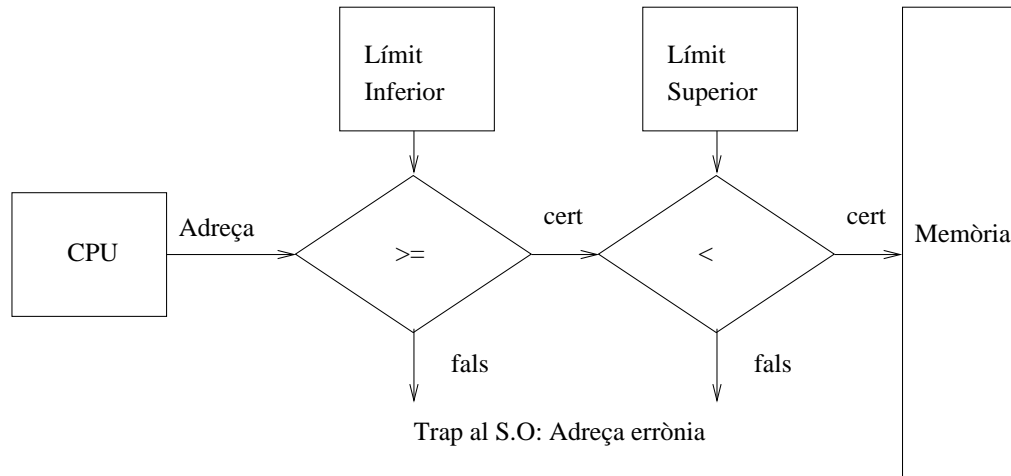

- Registres límits

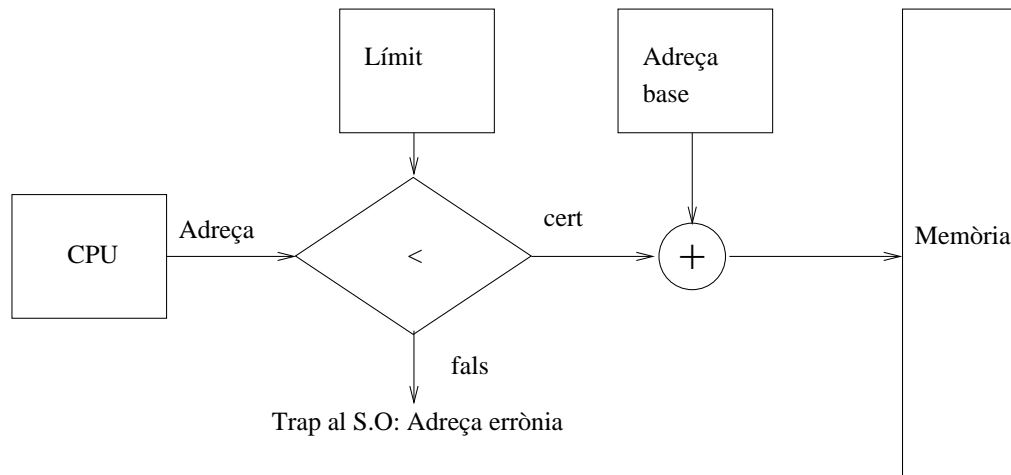

Multiprogramació. Particions fixes. Proteccions

- Registres límits

- Registres base/límit

Multiprogramació. Particions fixes. (III)

- Exemple: IBM OS/360, MFT (Multiprogramming with a Fixed number of Tasks). Un operador ho establí manualment.

Multiprogramació. Particions fixes. (III)

- Exemple: IBM OS/360, MFT (Multiprogramming with a Fixed number of Tasks). Un operador ho establí manualment.
- Inconvenients:

Multiprogramació. Particions fixes. (III)

- Exemple: IBM OS/360, MFT (Multiprogramming with a Fixed number of Tasks). Un operador ho establí manualment.
- Inconvenients:
 - Nombre de processos fixes.

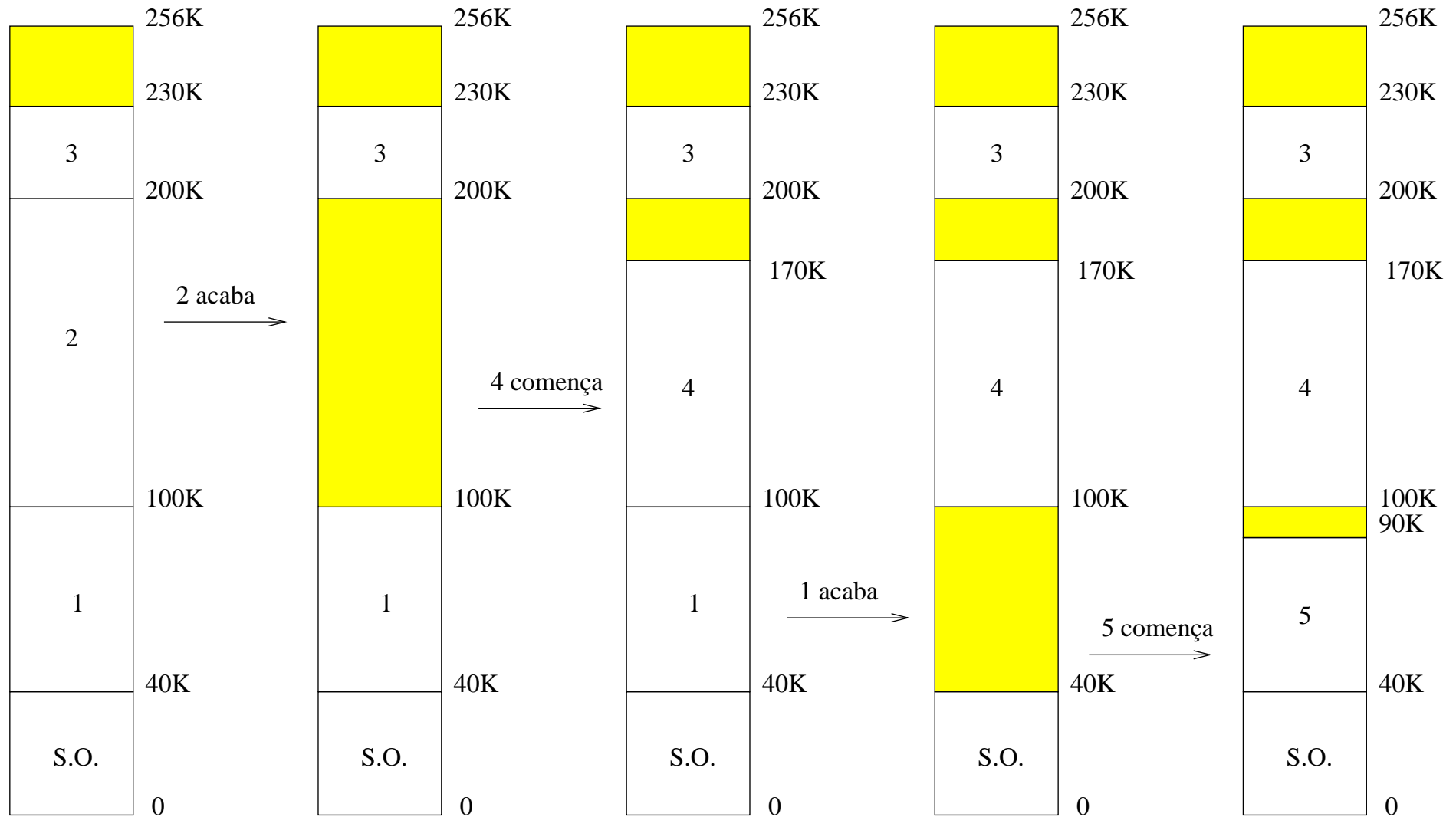
Multiprogramació. Particions fixes. (III)

- Exemple: IBM OS/360, MFT (Multiprogramming with a Fixed number of Tasks). Un operador ho establí manualment.
- Inconvenients:
 - Nombre de processos fixes.
 - Fragmentació interna: Processos que no aprofiten la memòria disponible de la partició.

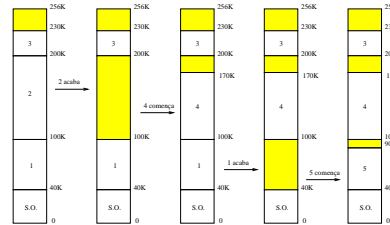
Multiprogramació. Particions fixes. (III)

- Exemple: IBM OS/360, MFT (Multiprogramming with a Fixed number of Tasks). Un operador ho establí manualment.
- Inconvenients:
 - Nombre de processos fixes.
 - Fragmentació interna: Processos que no aprofiten la memòria disponible de la partició.
 - Fragmentació externa: Particions no usades ja que cap procés hi cap.

Multiprogramació. Particions dinàmiques (I).

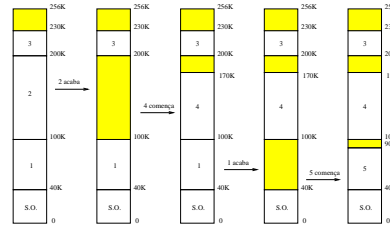

Multiprogramació. Particions dinàmiques (II).

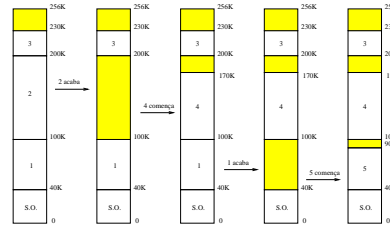
- En qualsevol moment tenim un conjunt de blocs lliures de diverses mides i dispersos en memòria.

Multiprogramació. Particions dinàmiques (II).

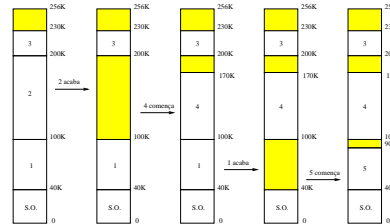
- En qualsevol moment tenim un conjunt de blocs lliures de diverses mides i dispersos en memòria.
- Quan un treball arriba i necessita memòria, hem de cercar quin bloc de memòria lliure i suficientment gran pel treball s'ha d'agafar. Si el bloc és llarg el dividim en 2.

Multiprogramació. Particions dinàmiques (II).

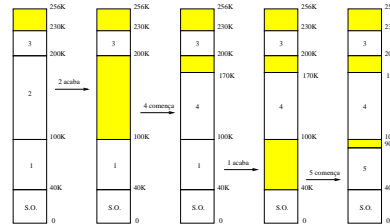
- En qualsevol moment tenim un conjunt de blocs lliures de diverses mides i dispersos en memòria.
- Quan un treball arriba i necessita memòria, hem de cercar quin bloc de memòria lliure i suficientment gran pel treball s'ha d'agafar. Si el bloc és llarg el dividim en 2.
- Quin bloc?

Multiprogramació. Particions dinàmiques (II).

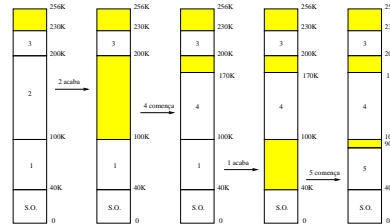
- En qualsevol moment tenim un conjunt de blocs lliures de diverses mides i dispersos en memòria.
- Quan un treball arriba i necessita memòria, hem de cercar quin bloc de memòria lliure i suficientment gran pel treball s'ha d'agafar. Si el bloc és llarg el dividim en 2.
- Quin bloc?
 - **First Fit.** Assignem el primer bloc que és suficientment gran i aturem la cerca. Algorisme ràpid.

Multiprogramació. Particions dinàmiques (II).

- En qualsevol moment tenim un conjunt de blocs lliures de diverses mides i dispersos en memòria.
- Quan un treball arriba i necessita memòria, hem de cercar quin bloc de memòria lliure i suficientment gran pel treball s'ha d'agafar. Si el bloc és llarg el dividim en 2.
- Quin bloc?
 - **First Fit.** Assignem el primer bloc que és suficientment gran i aturem la cerca. Algorisme ràpid.
 - **Best Fit.** El bloc més petit que és suficientment gran. Cal cercar per tota la llista de blocs.

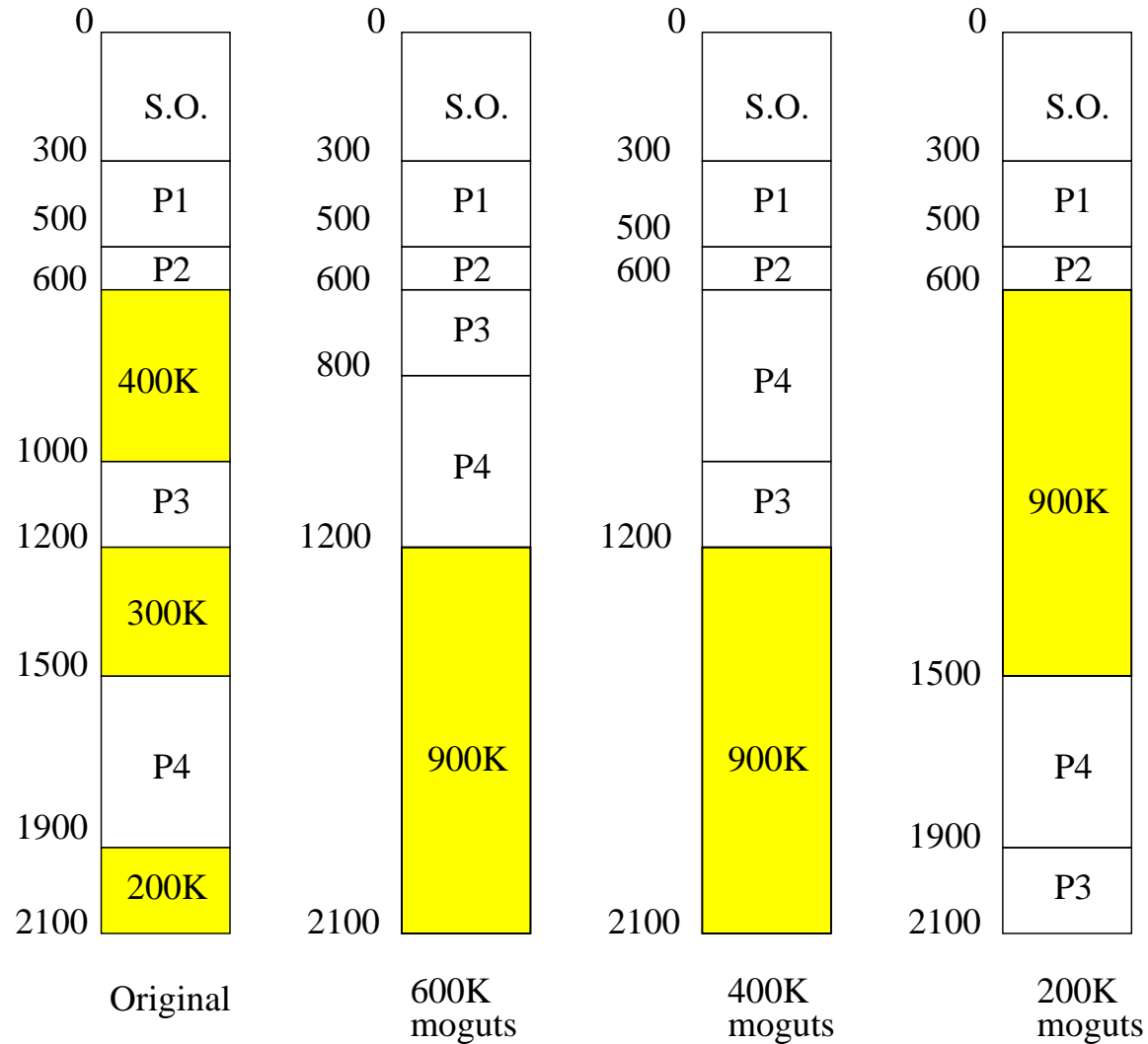
Multiprogramació. Particions dinàmiques (II).

- En qualsevol moment tenim un conjunt de blocs lliures de diverses mides i dispersos en memòria.
- Quan un treball arriba i necessita memòria, hem de cercar quin bloc de memòria lliure i suficientment gran pel treball s'ha d'agafar. Si el bloc és llarg el dividim en 2.
- Quin bloc?
 - **First Fit.** Assignem el primer bloc que és suficientment gran i aturem la cerca. Algorisme ràpid.
 - **Best Fit.** El bloc més petit que és suficientment gran. Cal cercar per tota la llista de blocs.
 - **Worst Fit.** El bloc més gran que és suficientment gran. Cal cercar per tota la llista de blocs.

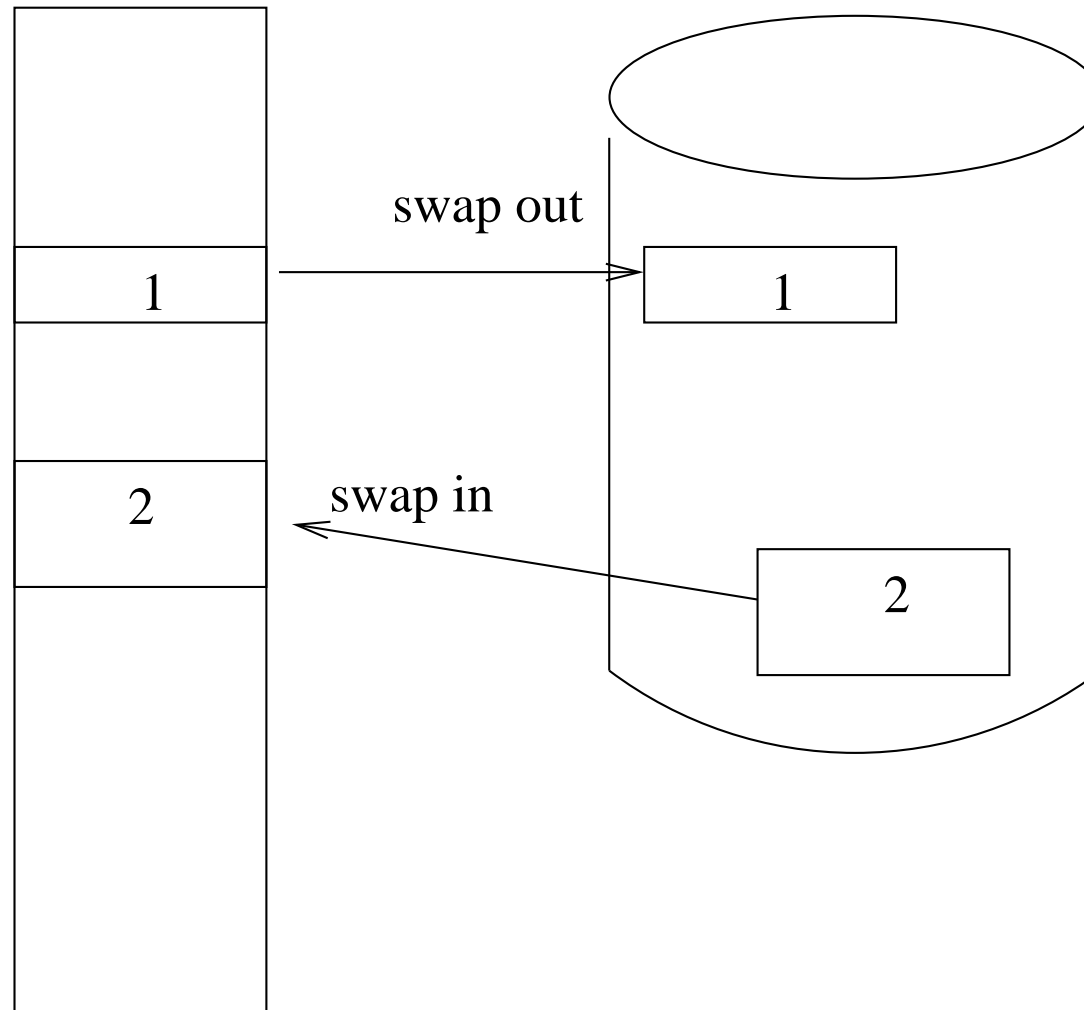
Multiprogramació. Particions dinàmiques (III).

Compactació

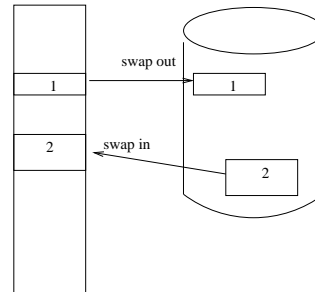

Intercanvi (swapping).

Es guarden imatges de memòria de processos que no caben a la memòria principal al disc, i es baixen aquestes a la memòria principal quan calgui.

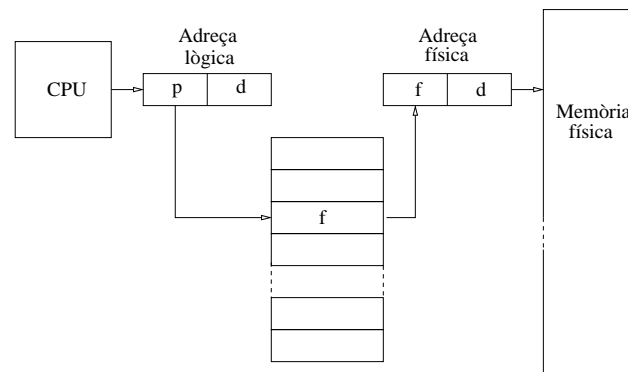

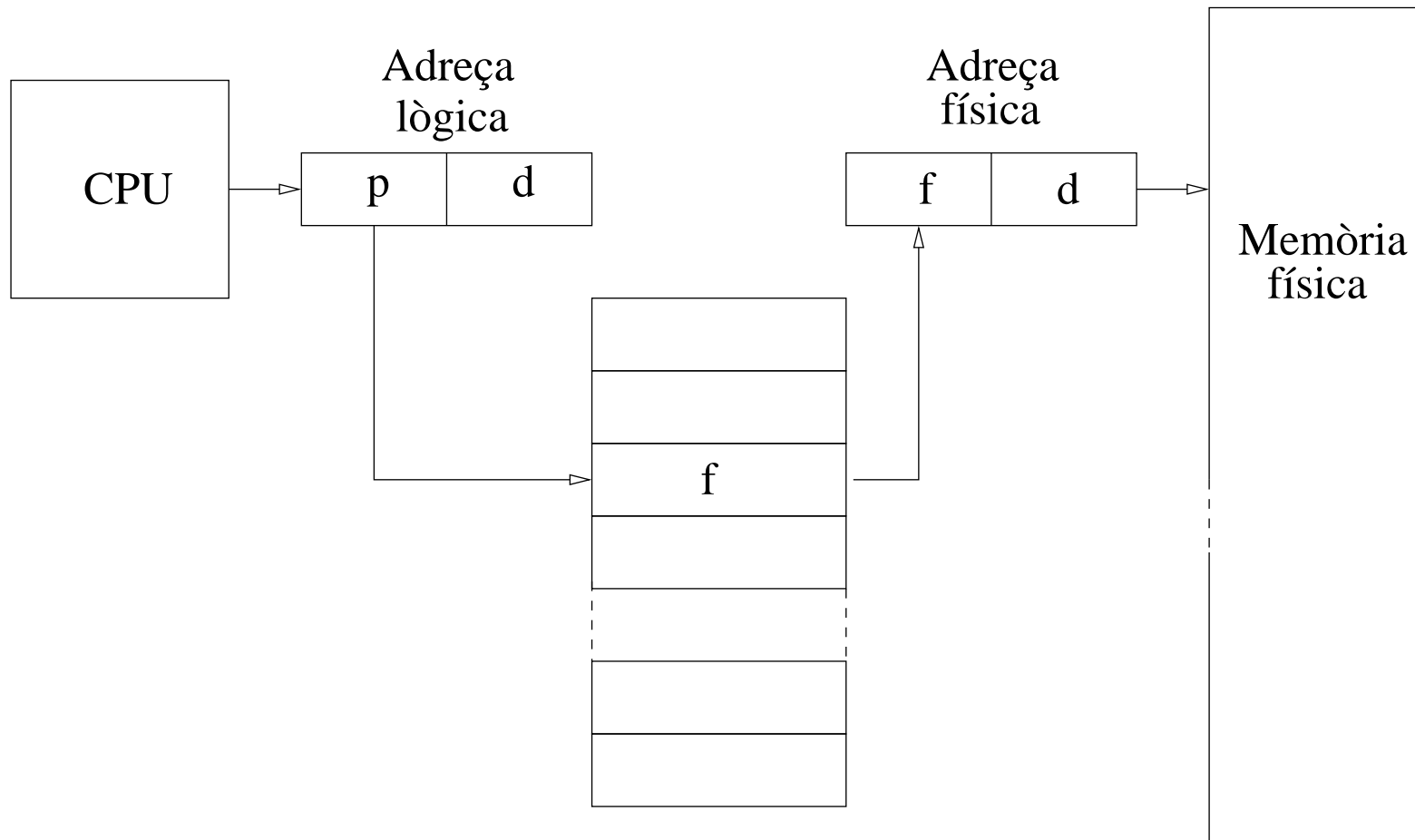
Intercanvi (swapping).

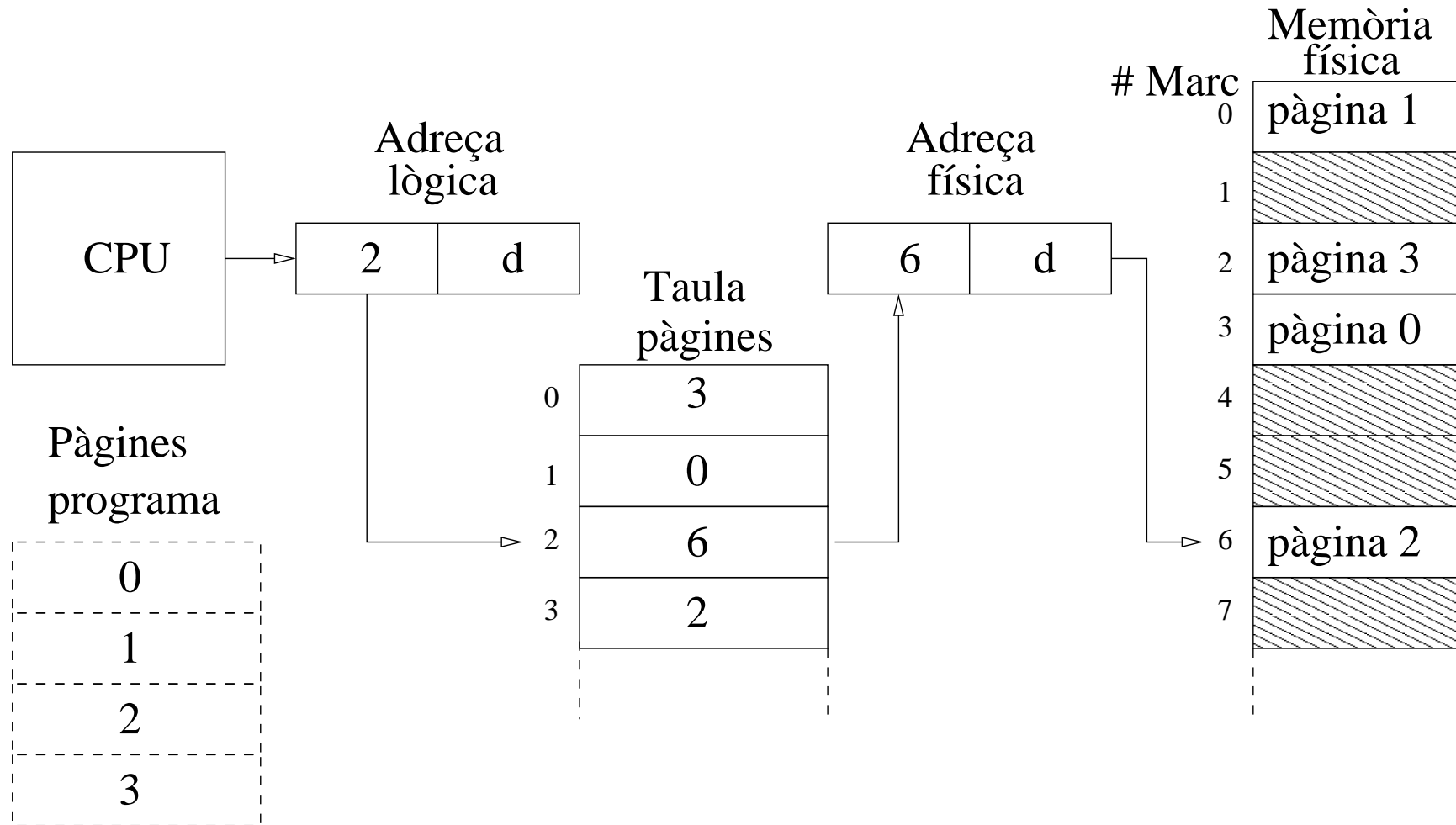
- Canvi de context costós en temps: proporcional a la velocitat del dispositiu (disc) i la mida de la transferència.
- Es pot superposar el temps d'intercanvi amb el d'execució d'un programa.
- Cal mantenir les proteccions de memòria.
- Si un procés espera una entrada/sortida, la memòria d'aquest pot ser intercanviada però cal que els buffers d'entrada/sortida es mantinguin a la memòria principal per atendre la petició. Una forma de fer-ho és que el sistema operatiu tingui els seus propis buffers.

- Soluciona el problema de la fragmentació i fa que un programa no tingui que usar memòria contigua. D'aquesta forma s'aprofita gairebé tota la memòria.
- L'adreça generada pel processador es divideix en :
 - Nombre de **pàgina** (p): Indexa un element de la taula de pàgines que conté l'adreça base de la pàgina dins de la memòria física i que s'anomena **marc** (f).
 - Offset de pàgina (d). Combinat amb l'adreça base defineix la memòria física de la paraula a la que es vol accedir.
- Aporta una separació entre com veu l'usuari la memòria i la memòria física real. Mitjançant el hardware les adreces lògiques es tradueixen en adreces físiques.

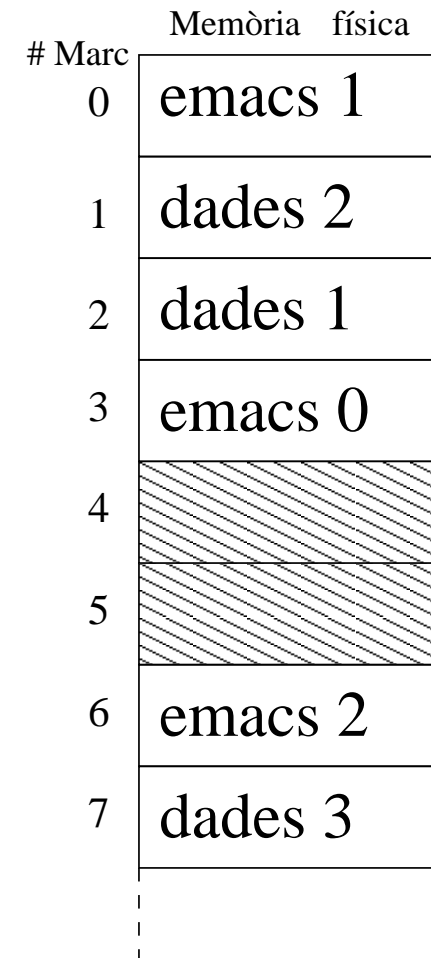
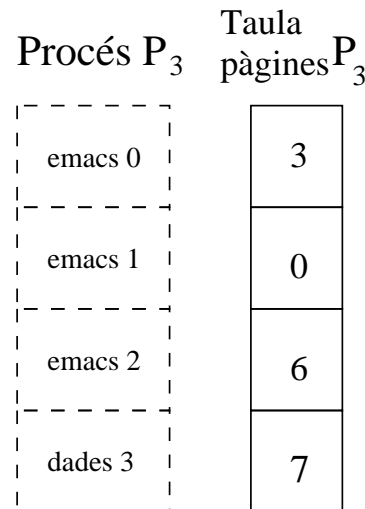
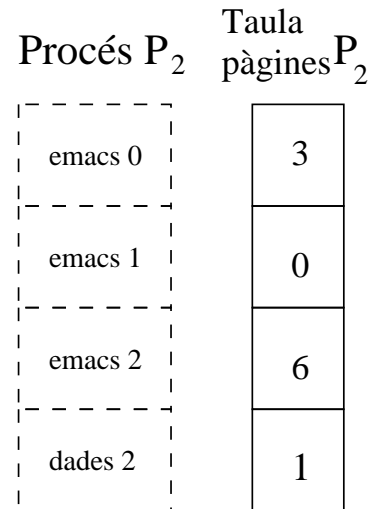
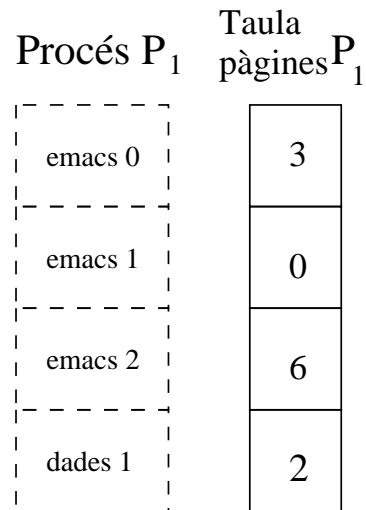
Paginació (III). Exemple

- Soluciona el problema de la fragmentació i fa que un programa no tingui que usar memòria contigua. D'aquesta forma s'aprofita gairebé tota la memòria.
- La fragmentació externa s'elimina. La interna és manté ja que el darrer marc pot no estar ocupat del tot
- Cada procés tindrà la seva taula de pàgines.
- Tot això es suportat pel hardware mitjançant un xip que s'anomena MMU (Memory Management Unit)
- Es pot implementar la protecció de la memòria associant un bit de vàlid-invàlid a cada entrada de la taula. "Vàlid" indica que la pàgina associada és en l'espai d'adreces lògic, i per tant és una pàgina legal.

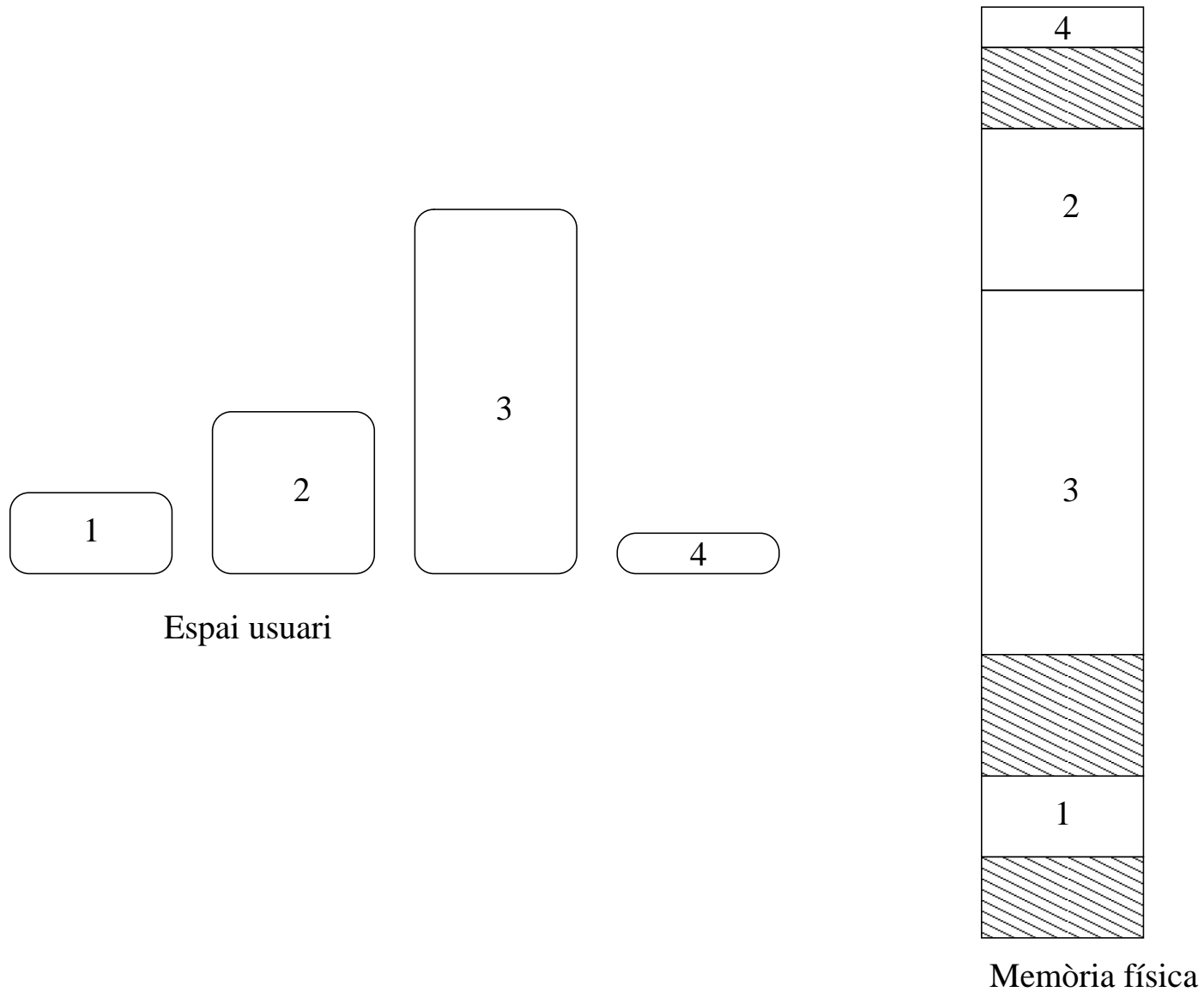
Paginació (V). Pàgines compartides

- Una còpia de codi (només lectura) compartida entre tots els processos.

- La segmentació és un esquema de gestió de memòria que suporta la visió de memòria de l'usuari
- Un programa és una col·lecció de segments. Un segment és una unitat lògica com
 - programa principal
 - acció
 - funció
 - variables locals/globals
 - blocs comuns
 - pila
 - taula de símbols, etc

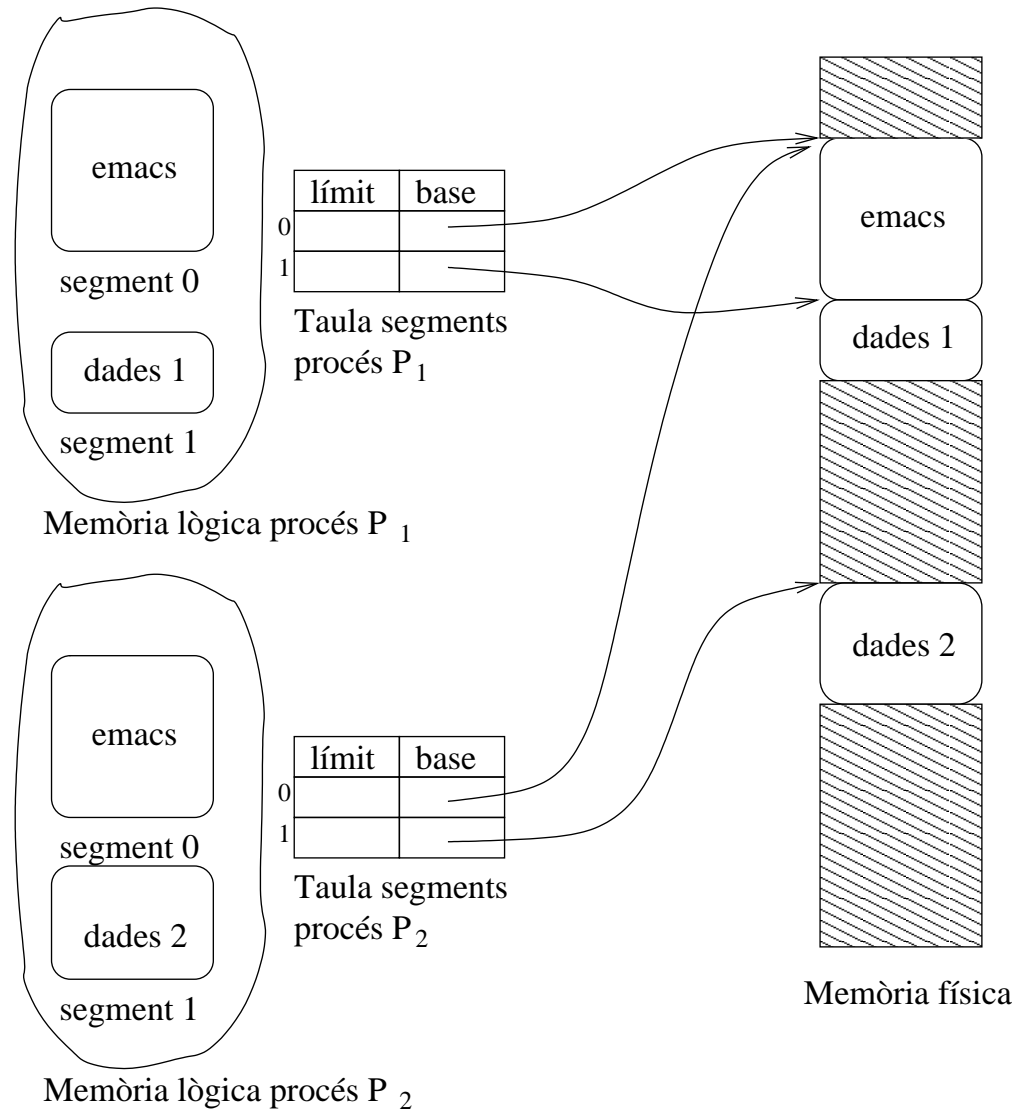
Segmentació (II).

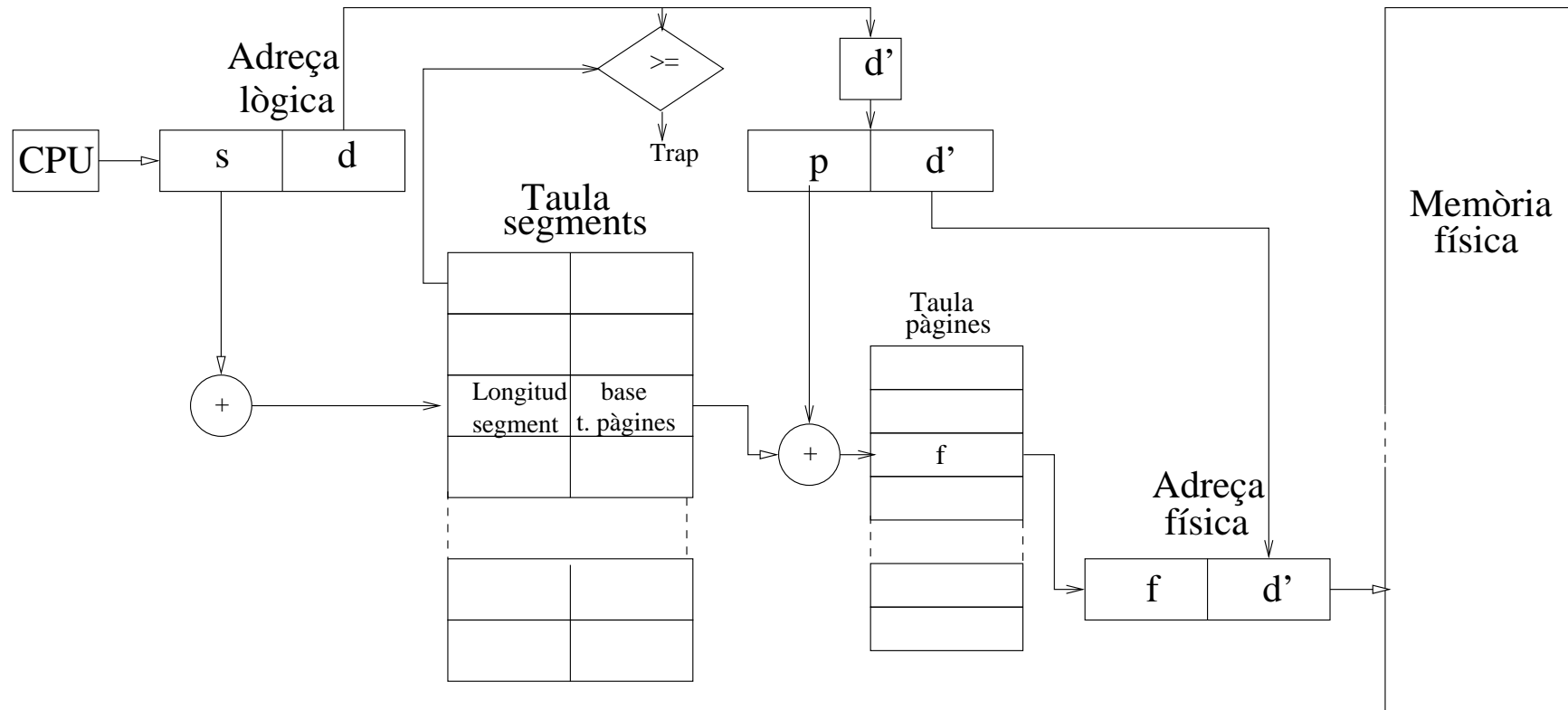
- L'adreça lògica consistirà de

Nombre de segment	offset
-------------------	--------

- Una taula de segments fa correspondre l'adreça lògica en una de física. Cada entrada de la taula té:
 - base: Adreça inicial física on el segment resideix a la memòria.
 - límit: Longitud del segment.
- Un registre base de taula de segments (*STBR*) apunta a la taula de segments.
- Un registre de longitud de taula de segments (*STLR*) indica el nombre de segments del programa. Un segment serà legal si no sobrepassa aquest nombre.
- Des del punt de vista d'usuari, amb els segments podem: deslocalitzar-los dinàmicament via taula de segments, compartir-los amb altres processos, protegir-los (bit de validació a l'entrada de la taula, privilegis de lectura/escriptura,execució, i reservar memòria (first fit/best fit, fragmentació externa).

Paginació amb segmentació. Exemple Multics

Consideracions sobre les estratègies de gestió de memòria

- Suport de hardware
- Rendiment
- Fragmentació
- Reubicació
- Intercanvi
- Compartició
- Protecció